

اکنون با بیش از
صد هزار تلفات
جانی و هزینه
حدود ۲ تریلیون
دلار تنها چیزی
که امریکا می تواند
به عنوان نتیجه
تلاش های خود
نشان دهد،
صحنه هایی از یک
مبارزه ناامیدکننده
و فروپاشی
تحقیرآمیزی است
که یادآور سقوط
سایگون^[۳] در سال
۱۹۷۵ است

ایالات متحده ۲۰ سال پیش با امید به بازسازی کشوری که به بلای جهان و مردم خود تبدیل شده بود، به افغانستان حمله کرد. همان طور که «جنرال استنلی مک کریستال»^[۲] در آستانه افزایش نیروهای امریکایی در سال ۲۰۰۹ توضیح داد، هدف این بود که دولت افغانستان به منظور حفظ ثبات منطقه ای، قلمروی خود را کنترل کند و از استفاده از آن برای تروریسم بین المللی جلوگیری کند.

اکنون با بیش از صد هزار تلفات جانی و هزینه حدود ۲ تریلیون دلار تنها چیزی که امریکا می تواند به عنوان نتیجه تلاش های خود نشان دهد، صحنه هایی از یک مبارزه ناامیدکننده و فروپاشی تحقیرآمیزی است که یادآور سقوط سایگون^[۳] در سال ۱۹۷۵ است.

چه چیزی اشتباه پیش رفت؟ تقریباً همه چیز! در حالی که برنامه ریزی ضعیف و فقدان اطلاعات دقیق به این شکست دامن زده، این شکست در واقع ۲۰ سال است که در حال شکل گیری است.

ایالات متحده در اوایل فهمید که تنها راه ایجاد یک کشور با ثبات و با ظاهری قانونمند و منظم، ایجاد نهادهای دولتی قوی است. با تشویق بسیاری از کارشناسان و تئوری هایی که اکنون از بین رفته اند، ارتش ایالات متحده این چالش را به عنوان یک مشکل مهندسی در نظر گرفت: افغانستان فاقد نهادهای دولتی، نیروی امنیتی کارآمد، دادگاه ها و بوروکرات های آگاه بود؛ بنابراین راه حل این بود که منابع و تخصص خارجی ها را به افغانستان انتقال دهیم. سازمان های مردم نهاد و مجموعه گسترده تر کمک های خارجی غرب آنجا بودند تا فارغ از خواست مردم محلی و به شیوه خود کمک کنند. از آنجا که کار آنها به درجه ای از امنیت نیاز داشت سربازان خارجی برای حفظ امنیت مستقر شدند. (عمدتاً نیروهای ناتو حضور داشتند اما پیمانکاران خصوصی نیز حاضر بودند). سیاست گذاران ایالات متحده با تلقی ملت سازی به عنوان فرایندی از بالا به پایین و سنت «ابتدا دولت» در علوم سیاسی پیروی می کردند. در این سنت فرض بر این است که اگر بتوانید تسلط نظامی قاطع بر یک قلمرو ایجاد کنید و همه منابع دیگر قدرت را تحت سلطه خود در آورید، می توانید اراده خود را تحمیل کنید. با این حال در بیشتر جاها این نظریه در بهترین حالت فقط تا نیمه درست است و در افغانستان به طور کامل اشتباه بود! البته افغانستان به یک دولت کارآمد نیاز داشت اما این فرض که می توان آن